

tekstem i celem dyrektywy 2006/112, tak aby osiągnąć zamierzony przez nią rezultat, co wymaga aby sądy czyniły wszystko co leży w zakresie ich kompetencji, uwzględniając wszystkie przepisy prawa krajowego i stosując uznane w porządku krajowym metody wykładni.

- 3) Dyrektywa 2006/112, wymagając w szczególności w art. 242 od każdego podatnika, aby prowadził księgowość w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić stosowanie podatku od wartości dodanej oraz kontrolę przez organ podatkowy, powinna być interpretowana w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona temu, aby dane państwo członkowskie w granicach przewidzianych w art. 273 tej dyrektywy wymagało od każdego podatnika przestrzegania w tym zakresie wszystkich krajowych przepisów o księgowości zgodnych z międzynarodowymi przepisami o księgowości, pod warunkiem że przyjęte w ten sposób przepisy krajowe nie będą wychodziły poza to, co jest niezbędne dla realizacji celu polegającego na zapewnieniu prawidłowego poboru podatku i unikaniu oszustw. W tym zakresie dyrektywa 2006/112 sprzeciwia się obowiązywaniu przepisu krajowego, zgodnie z którym usługę uważa się za wyświadczoną w dacie, w której zostały spełnione przesłanki uznania przychodu pochodzącego z danego świadczenia.

(¹) Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lutego 2014 r. — Węgry przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Słowackiej

(Sprawa C-31/13 P) (¹)

(Odwołanie — Chronione oznaczenia geograficzne — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina — Baza danych E-Bacchus — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Szijjártó, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka, B. Schima i B. Eggers, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie T-194/10 Węgry przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności wpisu chronionej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj” widniejącego, ze wskazaniem Słowacji jako państwa pochodzenia, w elektronicznym

rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina (baza danych E-Bacchus) — Skutki prawne wpisu w E-Bacchus — Obowiązek uzasadnienia — Zasady dobrej administracji, lojalnej współpracy i pewności prawa

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Słowacka pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 71 z 9.3.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Roma — Włochy) — Mediaset SpA przeciwko Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-69/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Dotowanie zakupu i wynajmu dekoderek cyfrowych — Decyzja Komisji uznająca system pomocy za niezgodny z prawem i z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie — Ustalenie wysokości kwoty podlegającej odzyskaniu — Rola sądu krajowego — Uwzględnienie przez sąd krajowy zajęcia przez Komisję stanowiska w ramach wykonania wydanej przez nią decyzji — Zasada lojalnej współpracy)

(2014/C 93/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mediaset SpA

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale civile di Roma — Odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy państwa — Ustalenie wysokości kwoty podlegającej odzyskaniu — Decyzja Komisji ustalająca kryteria dla określenia tej kwoty — Wyrok Trybunału przyznający sądowi krajowemu uprawnienie do dokonania oceny właściwości kryteriów ustalonych przez Komisję — Zakres swobodnej oceny sądu krajowego